

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 72 mm) 8.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. (tylko dla osób prywatnych); dla poszkn. pracy 20 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej dwa słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 53.

Kraków, czwartek 7 marca 1940 r.

Nadesłana, a nie zamówiona przez Redakcję reklama będzie zwracana autorom jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odnośnikiem do domu 5 Zł.

Ostry protest Włoch

przeciwko angielskim

zarządzeniom blokadowym.

Tekst noty włoskiej do rządu angielskiego.

Rzym, 5 marca. Agencja Stefani publikuje dosłowną treść noty włoskiej, skierowanej do rządu angielskiego. Oto jej tekst:

„Rząd faszystowski nawiązuje do oświadczenia rządu brytyjskiego, według którego każdy okręt, który po dniu 1 marca br. z ładunkiem węgla pochodzenia niemieckiego opuszcza port, w którym węgiel ten przyjął na pokład, podlega zarządzeniom kontrolnym.

W obliczu tego zarządzenia, które stanowi poważną szkodę dla interesów włoskich, rząd faszystowski ponawia w najbardziej energicznej formie protesty i zastrzeżenia, wyrażone już w swoim czasie odnośnie do zasad, jakie kierowały zarządzeniami rządu angielskiego, odnoszącymi się do wojny gospodarczej oraz do sposobów i metod ich stosowania wobec państw, nie biorących udziału w wojnie.

Zarządzenia rządu angielskiego wydane w tej dziedzinie wydają się rządowi włoskiemu sprzeczne zarówno z literą jak i duchem prawa międzynarodowego, które ustala w jasno sprecyzowanej formie prawa państw prowadzących wojnę, a to celem ochrony interesów państw trzecich i wolności ich legalnego handlu.

Stosowana dziś praktyka jest zupełnie jawnie sprzeczna z prawem, a to w porównaniu z normami międzynarodowymi, mającymi obecnie moc prawną. Praktyka ta bowiem prowadzi do podporządkowania całego handlu morskiego państw nie biorących udziału w wojnie, uwalniającej często kontroli, ponieważ wymaga ona od tych państw uciążliwego i przesadnego legitymowania się dokumentami, sprzecznego z normalną zasadą tajemnicy handlowej.

Praktyki te równocześnie podnoszą do zasady stałej normy zbaczanie okrętów z wyznaczonych kursów i zatrzymywanie ich w portach kontrolnych przez całe dni i tygodnie, wyrządzając tym powne szkody zarówno żegludze, jak i regularności komunikacyjnej linii okrętowych oraz rozwojowi handlu.

Rezultatem tego są przeszkody, ograniczenia i często zupełne uniemożliwienie przywozu do państw nie prowadzących wojny, odbijające się bezpośrednio i natychmiast ujemnie na stanie przemysłu i zatrudnienia robotników.

Stosowane w praktyce zarządzenia o kontrabandzie nie uwzględniają w rzeczywistości różnic pomiędzy kontrabandą bezwarunkową i warunkową, co stoi w sprzeczności z prawem międzynarodowym, które na tem rozróżnieniu opiera możliwość zabezpieczenia wymiany towarowej normalnej i odpowiadającej koniecznościom życiowym ludności cywilnej. Konfiskata worków pocztowych na pełnym morzu i sposób wykonywania kontroli zawartych w nich przesyłek listowych — nawet przesyłanych przez Włochów do Włochów — stanowi jaskrawe naruszenie tajemnicy pocztowej, wyraźnie zagwarantowanej przez II Haską Konwencję z r. 1907.

Zupełnie niezgodne z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, a w szczególności z paryską deklaracją z 16 kwietnia 1856 r. jest w pierwszym rządzie zarządzenie z dnia 28 listopada 1939 r., dotyczące wywozu z Niemiec do krajów neutralnych.

Bez względu na powody, jakie mogły stanowić motyw uciekania się do takich zarządzeń, nie mogą one w żadnym wypadku usprawiedliwiać ograniczenia praw państw nie biorących udziału w wojnie. Wymienione zarządzenie posiada niezwykle wagę ze względu na swoje gospodarcze skutki, ponieważ praktyczne jego zastosowanie upośledza bardzo poważnie mechanizm międzynarodowej wymiany towarowej, wyklucza korzystanie ze źródeł nabywczych i ogranicza możliwości

produkcyjne państw nie biorących udziału w wojnie.

Rząd faszystowski podkreśla z całą powagą sprzeczność z prawem i doniosłość postanowień powziętych przez rząd angielski a dotyczących poddawania kontroli transportów węgla z Niemiec, wysyłanych drogą morską do Włoch, tembardziej, że rząd brytyjski zdaje sobie sprawę, iż te transporty węgla stanowią niezbędną konieczność dla utrzymania życia i pracy narodu włoskiego.

W tych warunkach zarządzenia wykonywane przez rząd brytyjski są tego rodzaju, iż muszą działać wybitnie ujemnie na stosunki gospodarcze i polityczne między Włochami i Wielką Brytanią, ustalone układem z 16 kwietnia 1938 r.

Rząd faszystowski ponawiając swój formalny protest pragnie już obecnie sprecyzować zasady i faktyczny stan rzeczywisty a to w poczuciu odpowiedzialności, za przyszłe, dalsze skutki tego stanu“.

Krwawe wybory w Argentynie.

Ofiarą zjść padło pięciu zabitych i siedmiu ciężko rannych. Obawy zaostrzenia się stosunków wewnętrznych.

(=) Buenos Aires, 5 marca. Mimo stanowczego apelu prezydenta Ortiza, wygłoszonego drogą radiową w ub. niedzielę, aby ludność poszczególnych prowincji zachowała bezwzględny i całkowity spokój w czasie wyborów, wydarzyły się na terenie państwa krwawe zjścia.

M. in. w jednej z miejscowości prowincji Santa Fee doszło do ostrej strzelaniny, w to-

ku której 4 osoby zginęły, zaś 7 uległo ciężkim okaleczeniom.

Na terenie prowincji Buenos Aires został zastrzelony pewien wybitny senator stronnictwa narodowo-demokratycznego. Policja prowadzi energiczne dochodzenia w kierunku wyjaśnienia przyczyn krwawych zjść. Wskutek tych zjść istnieją obawy, iż sytuacja w kraju ulegnie dalszemu zaostrzeniu. (p)

Angielski parowiec zniszczony przez bombę

Statek zatonał w ciągu kilku minut.

(=) Amsterdam, 5 marca. Jak donoszą z Temzeuzen, w piątek rano w pobliżu okrętu pożarniczego „Humber“ nieznanymi statkiem angielski został zatopiony przez bombę samolotową.

W związku z tem, załoga okrętu węgłowego „Sint Annaland“, który jechał razem z holenderskim parowcem węglowym „Schieland“ zeznaje, iż oba okręty we czwartek wieczór opuściły Newcastle, celem udania się do Holandii.

We wczesnych godzinach porannych zostały one zatrzymane przez niemiecki samolot bombowy w pobliżu okrętu pożarniczego „Humber“. Samolot pozwolił jednak statkom holenderskim jechać dalej i skierował się do statku angielskiego, który znajdował się w pobliżu.

Statek angielski został najpierw ostrzelany z karabinów maszynowych, poczem załoga jego weszła do łodzi ratunkowych. Kiedy łódzie odbiły od okrętu, z samolotu rzucono bombę, skutkiem czego komora maszynowa została zupełnie zniszczona. Statek zatonał w ciągu kilku minut. Angielskie statki wojenne pospieszyły z pomocą marynarzom, znajdującym się w łodziach ratunkowych.

Niemiecka łódź podwodna melduje o zatopieniu 36.000 t. nieprz. statków.

Nowy wspaniały sukces niemieckiej floty wojennej.

(=) Berlin, 5 marca. — Niemiecka łódź podwodna, która ostatnio powróciła z raj-

Jednym z poważnych zadań żołnierzy frontowych jest dokładne mierzenie odległości, w jakiej znajduje się samolot nieprzyjacielski. Zdjęcie nasze przedstawia grupę żołnierzy, obsługujących dokładny przyrząd pomiarowy.

du dalekomorskiego, zameldowała o zatopieniu 36.000 ton statków nieprzyjacielskich.

Zaginęły u wybrzeża Anglii.

Brak wszelkich wieści o 2-ach okrętach greckich.

(=) Ateny, 5 marca. — Greckie parowce „Panachrandos“ (466 t. r.) i „Flora Nomi-kou“ (2.012 t. r.), o których od dawna zaginęła wszelki ślad, uważane są jako jedne z tych, które zatoniły u angielskiego wybrzeża śmierci.

Grecki parowiec wysłał sygnały SOS

(=) Nowy Jork, 5 marca. Jak donosi radjostacja Mackay, zostały przez nią przyjęte sygnały SOS nadawane z pokładu greckiego statku towarowego „Markis“ (3.546 t. r.). Okręt ten odbywał podróż do Liverpoolu, względnie do Le Havre. (p)

Mina przyczyną zatonięcia parowca angielskiego.

(=) Amsterdam, 5 marca. — Według nadeszłych z Londynu wiadomości zdarzyła się na morzu Północnym katastrofa angielskiego okrętu „Albano“ (1.176 t. r.), który zetknął się z miną, zatonał. Załoga w liczbie 10 osób została przyjęta na pokład pewnego trawlera. Przypuszcza się, że również reszta załogi udolała się uratować i że została ona przyjęta na pokład innych okrętów wojennych.

Brytyjski parowiec zbombardowany przez lotników niemieckich.

(=) Amsterdam, 5 marca. — Urzędowo komunikują z Londynu, że uzbrojony parowiec „Domala“ poj. 8441 ton, należący do tow. okrętowego brytyjsko-indyjskiego został w dniu 3 marca w kanale La Manche trafiony trzema bombami z niemieckiego samolotu. Na środkowym pokładzie wybuchł pożar. Z 48 ludzi załogi Anglików zginęło 20, z 253 Hindusów — 88. Zachodzi przypuszczenie, że wszyscy oni zginęli.

Szwedzki statek motorowy „Lagaholm“ zatonał koło wybrzeża Szkocji.

(=) Amsterdams, 5 marca. — Według doniesienia Reutera 27 ludzi załogi szwedzkiego statku motorowego „Lagaholm“ poj. 2818 ton zostało wysadzonych na ląd na wybrzeżu Szkocji. Statek szwedzki zatonał na morzu Północnym.

Falszywe sygnały S. O. S.

Nowy Jork, 5 marca. Przed kilku dniami brytyjski parowiec transportowy „Southgate“ spowodował alarm w Ameryce. Parowiec ten wysłał sygnały SOS, twierdząc, że w odległości ok. 300 mil został zaatakowany przez niemiecką łódź podwodną. W odniesieniu do tego fałszywego alarmu, donosi obecnie „New York Times“ z Waszyngtonu, iż amerykańskie kółka marynarskie, iż Anglii, łącząc z wiadomością o ataku łodzi podwodnej, podali fałszywe położenie miejsca rzekomego wypadku, tak, że okręty marynarki amerykańskiej nadaremno przeszukiwały teren i odszukały okręt dopiero następnego dnia.

Angielski bat nad Indjami.

Dla zgniecenia powstania w Waziristanie wysłano nowe wojsk. ekspedycje karns.

(=) Moskwa, 5 marca. Jak „TASS“ donosi z Kabulu, Anglii wysłała do Waziristanu wojskową ekspedycję karną, która podjęła już „akcję“ przeciwko plemionom tubyćców.

21-go lutego br. wojska brytyjskie zaatakowały szczyt Anmedsa, zamieszkały w południowej części Waziristanu. — Druga kolumna przy udziale artylerji przeprowadza atak na Bamnu. Kolumna ta jednak, wobec zacietego oporu, stawianego przez tamtejsze szczyty rozmiłowane w wolności, nie mogła dotychczas poczynić dalszych postępów.

W związku z tem donoszą dalej, że indyjska liga mahometan uchwalila rezolucję protestacyjną przeciwko postępowaniu ekspedycji karnej w Waziristanie. Rezolucja ta stwierdza, że szczyty wazyryjskie musiały rozpocząć powstanie, ponieważ dalej nie mogły znieść ucisku angielskiego władztwa kolonialnego.

Komunikat sił zbrojnych Niemiec.

Pod znakiem lotnictwa.

Akcja wywiadowcza niemieckiego lotnictwa nad angielskim wybrzeżem wschodnim oraz nad wschodnią częścią Francji. — Francuski samolot zestrzelony w walce powietrznej nad Diedenhofen. Dwaj piloci niemieccy z zestrzelonego aparatu przedarli się przez front francuski i powrócili do kraju.

(=) Berlin, 5 marca. Komenda naczelna armji niemieckiej donosi:

Oddział szperaczy, operujący między Saarą a Lasem Palatyńskim wziął do niewoli w jednym mieście 7, na innym zaś 2 jeńców-Francuzów.

W nocy z 2 na 3 marca br. przedsięwzięto lotnictwem niemieckim akcję wywiadowczą nad wschodnim wybrzeżem Anglii oraz nad Francją wschodnią. Samoloty nieprzyjacielskie unosiły się na znacznej wysokości pojedynczo nad zatoką niemiecką, kie-

rując się ku terenom Niemiec południowo-zachodnich, przeczesując jeden z aparatów angielskich przeleciał pas graniczny niemiecko-duński.

W czasie wykonywania służby wywiadowczej w rejonie Diedenhofen niemieckie samoloty myśliwskie zetknęły się z aparatami myśliwskimi francuskimi, przyczem doszło do walki powietrznej jaka się rozwinęła między czterema „Messerschmittami” i dwunastoma aparatami francuskimi typu „Morane”. Po zestrzeleniu jednego z aparatów francuskich wycofała się esk-

dra nieprzyjacielska, mimo potrójnej przewagi liczebnej i ustąpiła z terenu walki.

Jeden z aparatów wywiadowczych niemieckich „Heinkel”, którego obydwa motory po walce z trzema myśliwcami francuskimi odmówiły posłuszeństwa, zmuszony był do lądowania w okolicy Metz, na terytorjum Francji. Uszkodziwszy własny aparat, załoga złożona z 2 lotników, z których jeden odniósł ciężką ranę przedramienia, przedarła się poprzez pozycje nieprzyjacielskie i przedostała się do stowozniak niemieckich.

Odwrót wojsk fińskich.

Obsadziły one trzecią linię obronną.

(=) Sztokholm, 4 marca. Według informacji jakie nadeszły z pogranicza fińsko-sowieckiego miały się wojska fińskie wycofać z drugiej linii obronnej na terenie półwyspu Karelskiego. Linja ta biegła w odległości 12 km na pd. od Wybarga (Viipuri), t. j. od zatoki Wyborskiej w kierunku zachodniego wybrzeża rzeki Vuoksi, na wysokości jeziora Aeraspasa.

Finowie opuścili zatem okolice wybitnie płaskie i równinne, obsadzając trzecią pas linii obronnej, która przypuszczalnie biegnie od okolic górskich koło Wybarga w kierunku wzgórz Vuoksi. Jest to teren niedostępny i górzysty. Ta nowa fińska linja obronna ma na swej prawej flance jako punkt zaporowy miasto Wyborg, zaś na lewym skrzydle rzekę oraz grune jezior Vuoksi.

Rosjanie okrążają Wyborg.

Zdobyli wyspy Tuppuanvaari.

Moskwa, 5 marca. — Jak donosi komunikat wojenny leningradzkiego okręgu wojskowego z dn. 3 marca wojska rosyjskie przeprowadzają okrążenie miasta Wyborg (Viipuri) i dokonały już obsadzenia folwarku Saarela, położonego w północnej części miasta.

Dalej doniesiono o zdobyciu wyspy Tuppuanvaari, na której Rosjanie obsadzili 6 umocnionych fińskich punktów oparcia. Z innych odcinków frontu nie doniesiono o ważniejszych wydarzeniach. Rosyjska flota powietrzna zaatakowała wojskowe obiekty Finów. Wiele samolotów fińskich miało zostać zestrzelonych.

Fiński komunikat wojskowy donosi o atakach wojsk rosyjskich na półwyspie Karelskim między zatoką Wyborską a rzeką Vuoksi, skierowanych na miejscowości Nuoraa i Aeyraepaee. W rejonie Sainiae-Perijoki fińskie wojska wycofały się. Dalej Finowie donoszą o walkach pod Taipale i na północny wschód od jeziora Ladoga. Działalność rosyjskiej floty powietrznej była bardzo ożywiona. Obok miejscowości Lappeeranta i Simola położonych na obszarze wojennym, zombardowano miejscowości położone w głębi kraju, a mianowicie Ekenaes, Riihimaeki, Barga, Rajamaeki, Karis, Hamino, Kuovola i Savonlinna.

W poszukiwaniu nowego żeru dla armat

Anglicy chcą zmusić Włochów do służby w szeregach armji brytyjskiej

(=) Amstercdam, 5 marca. Według nadeszłych tu z Londynu wiadomości, polecił rząd angielski władzom gubernialnym na Malcie przeprowadzić rekrutację do królewskiego lotnictwa. Na liście rekrutacyjnej mają się znaleźć wszyscy zdolni do służby wojskowej mieszkańcy Malty, o ile nadają się do służby lotniczej.

To zarządzenie, opublikowane na łamach prasy angielskiej z „Times'em” na czele,

zwróciło na siebie szczególną uwagę już choćby z tego powodu, że Malta zamieszkuje wyłącznie sami Włosi, a nie Anglicy. Ci więc Włosi maltańscy mają być obecnie zmuszeni do służby w angielskim lotnictwie w tym celu, aby — jak to podkreślają dzienniki — „dać im wreszcie możliwość udowodnienia, iż są wiernymi obywatelami Anglii.” (p).

Ożywiony ruch na Targach Lipskich.

(=) Lipsk, 5 marca. Otwarte w ub. niedzielę przez ministra dra Goebbelsa, pierwsze w okresie wojny Targi Lipskie cieszą się olbrzymim powodzeniem i frekwencją zwiedzających.

W ciągu nocy w sobotę oraz w niedzielę przybyła do Lipska wielka liczba gości zagranicznych, dzięki czemu ruch panujący w poszczególnych pawilonach wystawowych żywo przypomina czasy przedwojenne. Przy wielu stolikach gromadziły się tłumy zwiedzających i nabywców. Transakcje zawierane były od chwili otwarcia pawilonów targowych i trwały przez cały dzień. (p).

„Należy podziwiać potęgę Niemiec”

(=) Lipsk, 5 marca. W związku z uroczystym otwarciem Targów Lipskich odbyło się przyjęcie dla wybitnych gości. Przyjęcie to miało charakter niezwykle przyjazny.

Po powitaniu, wygłoszonym przez prezydenta Targów Lipskich, śladem kolejno głos poseł królestwa Grecji w Berlinie p. Rizo-Rangabe i minister gospodarki Jugosławji p. Andres, którzy podkreślili znaczenie Targów Lipskich, poczem poseł Grecji wskazał na czynnik łączący narody, jakim jest handel międzynarodowy. Ponięaż Lipsk posiada sławę jako centrum handlowe o wielkim znaczeniu, wykazują to również rozmiary Targów Lipskich.

Przybyli osobliście na otwarcie i zwiedzenie Targów Lipskich minister Andres z Belgradu przywioził pozdrowienia królewskiego rządu jugosłowiańskiego i oświadczył, że targi „wojenne” niezem nie różnią

się od poprzednich targów przedwojennych.

Należy podziwiać siłę Niemiec, które nawet w okresie tak poważnym potrafią zorganizować tego rodzaju przedsięwzięcia. Podkreślił on swą radość z powodu udziału w Targach jego własnej ojczyzny, gdyż tym sposobem daje się wyraz faktowi istnienia od 6 lat poprawnych stosunków handlowych, łączących oba kraje. (p).

Silna frekwencja wystawców na Targach Lipskich.

(=) Moskwa, 5 marca. — Prasa moskiewska z dużym zainteresowaniem rozpisuje się o otwarciu Targów Lipskich. Między innymi prasa ta podkreśla, że na tegorocznych targach reprezentowana jest taka sama liczba firm niemieckich i zagranicznych, jak w ubiegłym roku.

Jugosłowiański minister handlu w Berlinie.

Berlin, 5 marca. — Królewsko-jugosłowiański minister handlu Andrews w towarzystwie swej małżonki, przybył na zaproszenie ministra gospodarki Rzeszy Waltera Funka, po uroczystości otwarcia Targów Lipskich do Berlina.

Na powitanie ministra udał się z ministerstwa spraw zagranicznych podsekretarz stanu Keppler, a z ministerstwa gospodarki dyrektor ministerjalny dr. Bergmann. Minister handlu Jugosławji zatrzyma się w Berlinie kilka dni.

Sumner Welles opuścił Berlin.

(=) Berlin, 4 marca. — Podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych A. P. Mr. Sumner Welles opuścił po 3-dniowym pobycie stolicę Niemiec udając się w kierunku Bazylei (Szwajcaria).

Hitler przyjął Sven Hedina.

(=) Berlin, 5 marca. — Adolf Hitler przyjął w poniedziałek przed południem bawiącego obecnie w Berlinie szwedzkiego badacza dr. Sven Hedina.

Min. v. Ribbentrop przyjął przemysłowca mandżurskiego.

(=) Berlin, 5 marca. Minister spraw zagranicznych von Ribbentrop przyjął w poniedziałek na konferencji prezesa mandżurskiego wielkiego przemysłu p. Y. Aikawa, który zabawi na dłuższym studjum na terenie Niemiec.

Pogłębienie wymiany kulturalnej między Niemcami a Hiszpanią.

Berlin, 5 marca. Szef prasy niemieckiej, dr. Dietrich przyjął radcę narodowego Falangi i kierownika wydziału literackiego w hiszpańskim ministerstwie spraw wewnętrznych prof. dr. Pedro Lain'a, który jako gość towarzystwa hiszpańsko-niemieckiego, odbywa podróż po miastach niemieckich celem studjów i wygłaszania odczytów.

Tematem wykładów prof. Lain'a jest praca młodego pokolenia i jego wychowanie kulturalne, jak również problem pogłębienia wymiany kulturalnej niemiecko-hiszpańskiej.

Sano Mach opuścił Berlin.

Wizyta w Monachjum.

(=) Berlin, 4 marca. Bawiący od kilku dni w stolicy Niemiec w charakterze gościa rządu niemieckiego przywódcą gwardji Hłinkowskiej i szef propagandy Słowacji — Sano Mach, wraz z towarzyszącymi mu osobami opuścił w niedzielę wieczorem Berlin.

Ze stolicy Rzeszy udał się on do Monachjum, gdzie złoży wieniec w mauzoleum poległych bojowników ruchu narodowo-socjalistycznego. (p).

Znamienne oświadczenie Ghandiego.

(=) Moskwa, 5 marca. — Prasa moskiewska poświęca w swoim ciągu baczna uwagę rozwojowi sytuacji w Indiach. Dzienniki poniedziałkowe drukują oświadczenie Ghandiego, w myśl którego indyjski kongres narodowy nie ustanie wpięty w swych wysiłkach zanim Indie nie uzyskają niepodległości. Kongres nie może prowadzić rokowań na warunkach, zaproponowanych przez brytyjskiego ministra dla Indji. Indie nie chcą brać udziału w wojnie w żadnej formie i nie zamierzają udzielić Anglii nawet minimalnego poparcia moralnego w obecnej wojnie.

Jugosłowiański robotnicy ofiarą kilku plutokratycznej.

Fatalne warunki pracy w francuskiej cementowni w Jugosławji

(=) Belgrad, 5 marca. W eksploatawanej przez francuskie kapitalisty cementowni „La Dalmatienne” w Szybeniku — zmarli nagle i wśród podejrzanego okoliczności dwaj robotnicy, zaś dziesięciu ciężko ranieni.

Dochodzenia wykazały, że francuskie kierownictwo tej cementowni, przeciwko któremu załoga zakładów podniosła niedawno strajk protestacyjny, dopuściło się w sposób karygodny szeregu zaniedbań przy urządzaniu wysokich pieców do wypalania cementu tak, że wskutek tego wielu robotników ucierpiało pod względem zdrowotnym. (p).

SZANTAŻ

Rzecz dzieje się na jednej z ruchliwszych ulic dużego miasta.

Godzina 10-ta przed południem.

— Przepraszam panią. Czy to pani chusteczka?

— Nie, nie sądzę.

— Ależ tak, wypadła właśnie pani z ręką i pozwoliłem sobie podnieść ją z ziemi.

— W istocie to moja chusteczka... wcale tego nie zauważyłam... Dziękuję panu.

— Proszę na przyszłość lepiej uważać na swoje rzeczy, bo może pani narazić się na stratę innych i kosztowniejszych.

— Proszę się o to nie troszczyć, jestem do tego przyzwyczajona.

— A jeżeli przypadkiem wypadnie pani coś innego z ręki, czy będę mógł podnieść z ziemi?

— Piękna pani uśmiechnęła się czarująco, lecz odpowiedziała krótko:

— Nie.

— Skinawszy nieznacznie głową na znak potęgi, poszła dalej swą drogą, krokiem lekkim i powiewnym. Młodzian nie

mógł oprzeć się pokusie, nęcącej go, by iść za tym uroczym zjawiskiem. Nieznajoma tymczasem przemykała się zwinnie między tłumem przechodniów. Nie oglądając się, zatrzymała się przed wystawą złotnika, przypatrywała się jej z uwagą, a potem weszła do sklepu. Pięć minut później wyszła stamtąd i poszła dalej jeszcze szybszym krokiem.

I znów zatrzymała się, tym razem przed wystawą ładnych ręcznie malowanych bombonierek. Młodemu owolwiekowi wydawało się, że odwróciła się ukradkiem i szukała go okiem, w tłumie osób, cisnących się wąskimi chodnikami. Czuł gorące pragnienie sblżenia się do niej, ale powstrzymał go przeczucie i szacunek.

Wymukła kobieta weszła i do tego sklepu i wyszła za chwilę obciążona jeszcze jedną paczką. Gdy schodziła po stopniach widział jej artystyczna nóżka dość długą, ale wąską, odzianą w obcisły lakierowany pantofelek.

Dzień był pogodny i wesoły, wiosenne słońce świeciło jasno. Młody człowiek szedł za nieznajomą panią, lekając się, że będzie wydawał się jej natrętnym, chociaż pochlebiał sobie, że czynił na niej korzystne wrażenie.

Nagle spostrzegł w blasku promieni sło-

nych, które zalewały obszerny plac, że jakiś przedmiot wypadł z rąk nieznajomej. Serce uderzyło mu gdyby młotem, krew napłynęła do głowy. Pochylił się i podniósł niakną torebkę z węzłowatą skórą.

Uradowany i silnie wzruszony, czuł już przedsmak miłosnej awanturki, i już dobierał w myślach wyrazy, by przemówić do nieznajomej w ujmujący sposób. Równocześnie przyjął kroków, by sblżyć się do niej, w tym uroczu nieznajoma wstała do urzędzącej doróżki, która szybko oddaliła się.

Młodzieniec nie tracił jednak nadziei. Podszedł do niej w duchu, że znaleziona torebka będzie mogła naprowadzić go na ślad tajemniczej i pięknej kobiety. Pelen uśmiechu otworzył nagle torebkę. Pół snrwał się. Trebka zawierała kilka biletów wizytowych, na których widniała nazwa: — Lila de Rio, ul. Jaworowa 25. Poza tem nic więcej nie było.

Młodzieniec wrócił do domu i wystąpił pod adresem właścicielki torebki, do której dołączył list następującej treści:

Laska Pani!

Po raz drugi zwracam Pani coś, co jest Jej własnością. Proszę nie gniewać

się na mnie z tego powodu. Nie miałem w tem wina, że znajduję tak często to, co Pani gubi w drodze i o czem może nawet nie pamiętać. Znalazłem ochusteczkę, znalazłem torebkę. Znalazłem także boski czar oczu Pani i Jej melodyjnego głosu, ale aby Pani do mnie nie miała zbyt wielkiego żalu, zaczęną być posłuszny Jej życzeniu i nie zwrócę Jej tego. Jeżeli jednak Pani nie chce, bym tę Jej własność zachował u siebie, szukaj jej w mem sercu, a znajdziesz ją tamże.

Hr. Andrzej Wroński.

Ku wielkiemu swemu zdziwieniu hrabia otrzymał torebkę z powrotem, oraz odpowiedź następującej treści:

Panie!

Torebka moja zawierała 1000 złotych. Jeżeli Pan nie nazywa boskim czarem tej drobnej kwoty pieniężnej, bądź tak laskaw poszukaj jej w pobliżu Swego serca.

Lila de Rio.

Nienaturalna sytuacja w Tangerze

Hiszpanja zamierza przejąć władzę policyjną w Tangerze.

Madryt, w marcu.

W ciągu ostatnich lat weszło w przyzwyczajenie publicystyki hiszpańskiej poruszać w regularnych odstępach czasu problemy związane z Marokkiem, a zwłaszcza z Tangerem.

Po dłuższej przerwie, w tych dniach właśnie dziennik „Espana”, ukazujący się w Tangerze, poruszył sprawę strefy międzynarodowej. W okolicznościach, w jakich dziennik ten wychodzi, „Espana” stała się jednym z najciekawszych pism. Pismo to zostało powołane do życia przez obecnego hiszpańskiego ministra spraw zagranicznych w czasach, kiedy ten był jeszcze nadkomisarzem Marokka. Miało ono, jako specjalny narodowo-hiszpański organ, stanowić przeciwwagę ruchów republikańskich elementów w sąsiedztwie.

Aczkolwiek pismo to nazewną jest zupełnie niezależne i aczkolwiek wychodzi zagranicą, to jednak postępuje po tej samej linii, po jakiej kroczy cała narodowa i autorytatywna prasa Hiszpanji, o ile na to pozwala stanowisko władz Tangeru i międzynarodowa sytuacja tego kraju. Właśnie jednak dzięki historii swego powstania i dzięki swemu specjalnemu stanowisku pisma, wychodzącego poza granicami Hiszpanji, „Espana” odgrywa w pewnych, zwłaszcza w afrykańskich problemach, wybitną rolę.

Jak już niejednokrotnie, tak i tym razem pismo podejmuje

krytykę organizacji reżimu w Tangerze,

podkreślając w sposób zdecydowany lekceważenie i pomijanie praw Hiszpanji w Tangerze.

W szczególności pismo zwraca uwagę na sprzeciwiające się naturze izolowanie obszarów Tangeru od zaplecza strefy hiszpańskiej, jak również uszkodzenie interesom Hiszpanji w Tangerze. „Espana” rezygnuje z zamiaru wysuwania propozycji rewizji statutu tangerskiego, jak również domagania się jakichś ustępstw terytorjalnych. Życzenia Hiszpanji, które uzewnętrznia dziennik, ograniczają się przede wszystkim do rozmaitych problemów natury technicznej w zakresie administracji Tangeru, jak np. władza komenderowania policją, która wreszcie musi się dostać w ręce najbardziej zainteresowanego, to znaczy w ręce Hiszpanji.

Z tego ogólnego ograniczenia swych życzeń można wywnioskować, że hiszpańska polityka zagraniczna nie zamierza napaść, z uwagi na sytuację międzynarodową, luku swych żądań. Stosowana taktyka pozwala raczej przypuszczać, że dąży się do przeforsowania możliwego do zrealizowania w obecnych warunkach programu minimalnego i obecnie porusza się tylko techniczne problemy, które chce urzeczywistnić Hiszpanja.

Postanowienie powolnego rozwoju wypadków i odzyskanie etapami lekceważonych praw Hiszpanji, bez wywoływania ostrych konfliktów przebiega się z całą ostrożnością w sposób niedwuznaczny.

Wchodząc w szczegóły, wyjaśnia „Espana”, że jest ogólnie wiadomym, iż wyjątkowa sytuacja Tangeru

stworzyła wiele trudności dla Hiszpanji

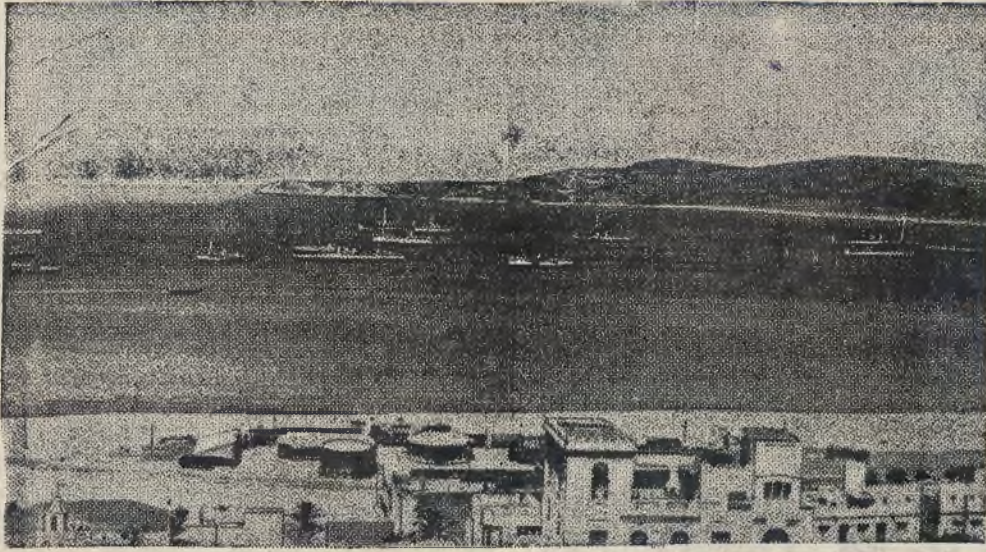
w zakresie swobody poruszania się w strefie protektoratu marokańskiego.

Podczas wojny domowej hiszpańskiej wszyscy wrogowie rewolucji, chronieni przez układy, z Tangeru kierowali ewojeml intrygami. Pismo mówi w dalszym ciągu o „mikrobach kolonialnych”, które w jakiejś nieszczęśliwej godzinie mogą być przeniesione do narodowego organizmu Hiszpanji.

Nienaturalnym byłoby usiłowanie odłączenie Tangeru od terenów hiszpańskich, do których należy, ponieważ musiałoby się stać pozostawać pod wrażeniem, że osamotniony Tanger nie będzie mógł samodzielnie egzystować.

Z tego też powodu zaistniało poważne niebezpieczeństwo dla działalności hiszpańskiej w Marokku. Jeśli nie chce się abstrahować od radykalnych rozwiązań, to będzie niemożliwym naprawić zło, wyrażone przez dotychczasową niesprawiedliwość. Można tego jednak dokonać bez obawy, że któreś z mocarstw zostanie obrabowane z gwarancji i bezpieczeństwa, które zapewniło sobie przez umiędzynarodowienie tej strefy.

„Espana” podkreśla, że 70-tysięczna lud-

Widok na reń w Tangerze.

Tangor według starego sztuchu w XVI w.

Obrazek z targu w Tangerze.

ność marokańskiego Tangeru gospodarczo i kulturalnie

związana jest ściśle z Marokańczykami strefy hiszpańskiej,

musi jednak pozostawać w rozłączeniu, skutkiem zaprowadzenia międzynarodowego reżimu. Logika i rozsądek wymagają jedynego tylko rozwiązania, a mianowicie, aby te same ręce, które kierują Marokkiem hiszpańskim, dyrygowały również Tangrem.

Ciężkie mają być jednak szkody, które poniosła Hiszpanja skutkiem działalności białej ludności Tangeru. Jest jednak absurdalnym stanem rzeczy, że jedyne mocarstwo, chroniące Tanger, którego interesy naruszane są przez przez ciemne machinacje, prowadzone ze strefy międzynarodowej, to znaczy znowu Hiszpanja, nie ma możności bronić się, ponieważ kierownictwo policji nie spoczywa jeszcze w rękach hiszpańskich. (g).

Pojedynek Puszkina.

Aleksander Sergiewicz Puszkina urodził się 26 maja 1799 r. w Moskwie. Burzliwy i nieokiełzany, wybuchowy temperament odziedziczył po matce, w której żyłach pły-

nęła domieszka krwi arabskiej.

Imię otrzymał dla uczczenia zwycięstwa wojsk rosyjskich, które pod dowództwem Suworowa zajęły współcześnie Medjolan.

Kiedy dziecko obmyto, ustrojono w koroneczki i zawinięto w poduszczykę pokazano matce, ta skoro ujrzała malutką, ciemną twarzączkę, rzekła: „Mój Boże, wżak to Arabiątko! zabierzcie go! Brzydkie Arabiątko!” — Odwróciła się do ściany i zapłakała.

Młody Puszkina sprawiał swym rodzicom wiele trosk, zwłaszcza, że był wiołkiem urwiszem. Rodzice nie mogli sobie dać z nim rady i tylko babcia z nianią umiała poskromić niesforne i krnąbrne dziecko.

W październiku 1811 r. rozkazał car Aleksander I. założyć w Carskim Sióle II-seum dla szlachty, 12-letni

Puszkina został oddany do tego zakładu.

Każdy uczeń miał osobny pokój i swego lokaja. Czas upływał ełowem w bardzo miłej atmosferze. Już wówczas Puszkina pisywał wiersze, wystawiał swoje sztuczki, brał udział w publicznych dysputach. Odznaczał się przytem fenomenalną pamięcią.

Mijały lata. Imię Puszkina stawało się coraz sławniejszem. Piękna panna Natalja Gonczarow zrobiła na nim kolosalne wrażenie. Puszkina zakochał się w niej na śmierć i życie. Daremnie rodzice myśleli o karjerze i bogactwie dla swej córki i dwukrotnie odmawiali Puszkiniowi. On dążył wytrwale do celu i wkońcu ożenił się z ukochaną.

Młoda małżonka nie bardzo zgadzała się z wybuchowym i zazdrośnym mężem. Jego irytowało, gdy żona, cudownie wyglądając, tańczyła z oficerami na balu, gdy pozwałała, by ten lub ów asystował jej. Zdarzyło się, że do Moskwy przyjechał

oficer francuski pan Dantes,

którego protegował poseł holenderski Hekkiern. Młodzieniec zatańczył parę razy z panią Puszkiniową, co Puszkina doprowadziło do wściekłości.

Wkrótce w całym Petersburgu mówiono o Dantesie i pani Puszkiniowej. Z powodu Dantesa

Puszkina urządził skandal,

obraził Hekkierna i wyzwiał oficera na pojedynek. Przestraszony Hekkiern dowiedział, że Dantes był u Puszkiniów z powodu... siostry pani Natalji... I pojedynek skończył się ślubem Dantesa z siostrą pani Puszkiniowej (10 stycznia 1837).

Pomyślałby kto, że ślub ten uspokoił Puszkina. Niestety!

Jakiś czas potem stwierdził Puszkina, że Dantes pozostaje nadal w bliskich stosunkach z jego żoną. Kiedy dowiedział się, że żona wróciła ze schadzki z Dantesem, posłał temu ostatniemu wyzwanie.

Pojedynek odbył się 27 stycznia 1837 r. o godzinie 4-tej popołudniu nad brzegiem Czarnej Rzeczeki pod Petersburgiem. Dantes strzelał pierwszy i

ciężko zranił Puszkina,

który leżąc już na śniegu wystrzelił kulel do Dantesa i zranił go lekko.

Dwa dni męczył się Puszkina, żony jednak nie przyjął. Otaczało go jedynie szczupłe grono przyjaciół. Car Mikołaj wysłał list do rannego, w którym prosił go, aby pojednał się z Bogiem i przebaczył wszystkim. Car co chwilę posyłał oficera dowiadywać się o zdrowie poety i pisywał do konającego czule listy. Cenił on w Puszkinię wielkiego poety, równocześnie jednak bał się go, bał się jego wolności.

Dnia 29 stycznia popołudniu Puszkina pożegnał się z życiem. Car Mikołaj, w obawie rozruchów, polecił wywieźć trumnę ze zwłokami do dalekiego monasteru świętogórskiego. Potajemnie, w nocy na zwykłych chłopskich saniach wywieziono zwłoki największego poety rosyjskiego.

Wdowa z czworgiem sierotek niedługo rozpacziała. Wkrótce wyszła powtórnie za mąż za hr. Łanekoja.

WESOŁY KACIK.

WYGRANY ZAKŁAD.

— Założyłem się, że w ciągu 8-mu dni nie będę nic jadł i 8-em nocy nie będę spał.

— No i co? Wygrałeś zakład?

— Oczywiście. W dzień sypiałem, a nocą fa-

dłem.

TAKŻE WESELE.

— Mamusiu — woła Franek, widząc siostrę rozmawiającą przed domem z jakimś młodym człowiekiem. — Na dole stoi Ewka i odprawia wesele.

NIE OŻENI SIĘ Z AKTORKĄ.

— Nigdy nie ożenię się z aktorką.

— Dlaczego?

— Bo chcę być mężem, a nie widzem.

Włochy przystępują do energicznej eksploatacji węgla brunatnego.

Zakaz używania węgla kamiennego pochodzenia zagranicznego. Dostosowanie palenisk do opalania węglem brunatnym.

(—) Rzym, 5 marca. — Spowodowane wojną trudności w zaopatrzeniu Włoch w dostateczną ilość węgla kamiennego skłoniły włoską radę ministrów — o czym już donosiliśmy — do wydania surowego zakazu opalania budynków zarówno państwowych, jak i prywatnych węglem kamiennym, wprowadzaniem z zagranicy.

Równocześnie ukazało się zarządzenie, dotyczące rozbudowy eksploatacji węgla brunatnego w kraju dla dostatecznego zaopatrzenia tymże artykułem zastępczym wszystkich, nie wyłączając nawet gazowni, które będą zdane wyłącznie na przetwarzanie tego węgla brunatnego.

Jest nadzieja, że przy użyciu wszystkich wysiłków uda się wydobyć węgiel brunatny w ilości 2,3 milj. ton w ciągu 1940 r. w tej kwocie również węgiel pośredni, z pokładów zalegających między węglem kamiennym a lignitem w ilości 280.000 ton.

W celu unormowania zarówno wydobycia, jak i spożycia zapasu węgla brunatnego stworzono specjalną organizację gospodarki węglem brunatnym pod nazwą „A-

zienda Ligniti Italiano” (A. L. I.).

Roczne spożycie węgla dla celów opałowych we Włoszech, wynoszące 1,7 milj. ton, będzie obecnie w całości pokrywane przez produkcję krajowego węgla brunatnego. Równocześnie, i w związku z tem, wszystkie zakłady przemysłowe w rodzaju wypalarni wapna oraz cegielni i in. ulegną przestawieniu na opalanie węglem brunatnym. To samo dotyczy zakładów opalających gazem, które będą wytwarzały gaz z węgla brunatnego.

Węgiel brunatny może mieć zastosowanie — jak to zresztą wykazały doświadczenia w stalowni Terni i San Giovanni Valdarno — przy produkcji wysokich pieców hutniczych. We wspomnianych zakładach spotrzebowuje się obecnie przy sporządzeniu 1 tony tworzywa — 700 kg węgla brunatnego gorszego gatunku zamiast dotychczas 250 kg węgla kamiennego. Podobnie w hutnictwie szklanym może być używany węgiel brunatny bez jakichkolwiek zmian w urządzeniach pieców hutniczych.

Obecnie prowadzone są doświadczenia w kierunku przestawienia pieców w domach mieszkalnych, jak również w szeregu zakładów przemysłowych na opał węglem brunatnym. W tym celu został rozpisany przez rząd konkurs na model, względnie modele włoskich pieców, wzgl. palenisk do opalania wyłącznie węglem brunatnym.

Przy tej okazji wypada zaznaczyć, że skasowanie węgla kamiennego do użytku domowego nie jest hyuajniej spowodowane wypadkami wojennymi, ale ma na celu wprowadzenie na stałe węgla rodzimej produkcji, tj. węgla brunatnego.

Poniższa tabela daje nam możność wglądnięcia w włoską produkcję węgla kamiennego i węgla brunatnego. Produkcja i wydobycie

	r. 1939	r. 1940
Węgiel liburnijski	1,010,500	1,150,000
Węgiel sulcyjski	900,450	1,600,000
Antracyt	80,000	116,000
Węgiel brunatny I gat.	180,000	280,000
Węgiel brunatny II gat.	1,230,000	1,950,000

Jak powstaje samolot?

Drobiazgowość i precyzja głównym warunkiem sprawnego działania najbardziej nowoczesnej broni.

Kraków, w marcu.

Proces produkcji w fabryce samolotów jest tak różnorodny, że laik z trudnością zorientowałby się w zależności i współdziałaniu poszczególnych warsztatów fabrykujących części, z których powstaje następnie samolot.

Setki maszyn są w nieustannym ruchu, piły skrzypią, tnąc lśniący metal, sycząc, nadają potężne prasy właściwą formę blasze z lekkiego metalu. Dźwięnienie i huk młotów mechanicznych wypełniają całą halę, w której przycinane są i wyginane wielkie części przyszłych samolotów. Długim szeregami przesuwały się płyty blachy i inne części do dalszej hali, gdzie można już rozpoczynać montaż.

W fabryce samolotów w Niemczech produkuje się jedynie zasadnicze, najważniejsze części aparatów. Większość części wytwarzają

warsztaty i fabryczki rozlane po całym kraju,

które z produkcji pokojowej przestawiły się na wojenną. Tak więc mniejsze części samolotów produkują fabryki zabawek, sprzętu domowego, wogóle fabryki trudniące się obróbką metalu. W ten sposób zostały one wykorzystane dla celów wojennych.

Przedsiębiorcy są z tego zadowoleni, tembardziej, że podczas wojny nie mogliby utrzymać normalnej produkcji na dotychczasowej wysokości. Dzięki temu unika się zbyt wielkiego skupienia robotników na jednym miejscu, a ponadto robotnicy mogą pozostać na miejscu, w ich miejscach pracy.

Jednocześnie zwiększa się zdolność produkcji fabryk samolotów, gdyż poza niektórymi częściami produkowanymi u siebie, może się ona ograniczyć właściwie do montażu maszyn.

Z następnej hali, dokąd powędrowały przycięte blachy lekkiego metalu, rozlega się dźwięnienie młotów do nitowania. Tu produkcja

zrobiła już znaczny postęp.

Na rusztowaniach drewnianych robotnicy montują skrzydła samolotu myśliwskiego. Najpierw montują „żebra”, na nie nasadzają blachy już odpowiednio przycięte i powyginate, z dziurkami dla nitów. Blachy przymocowują kilku śrubkami, a gdy wszystko jest na swym miejscu, przystępują do nitowania.

Nit musi być najdokładniej dopasowany do powierzchni blachy, nie może wystawać więcej, niż pół milimetra, inaczej bowiem następują zmiany aerodynamiczne na powierzchni skrzydła. Jest to więc praca wymagająca niezwykłej precyzji.

Pojęcie o ogromie pracy włożonej w montaż samolotu może dać fakt, że

do jednego tylko skrzydła trzeba dopasować aż 25.000 nitów.

Gdy blacha została przynitowana, można przystąpić do montażu przewodów elektrycznych we wnętrzu skrzydła. Samolot my-

śliwski jest niezwykle skomplikowaną maszyną. Każda najmniejsza nawet przestrzeń jest wykorzystana.

Rzut oka do wnętrza zmontowanego skrzydła ukazuje chaos drutów i drucików, przewodów elektrycznych, z których każdy posiada znaczenie dla należytego funkcjonowania maszyny. Po zakończeniu montażu przewodów wewnątrz skrzydła, umocowuje się także dolną blachę skrzydła.

W innej hali w podobny sposób

montują kadłuby.

Hala przedstawia niezwykle widok. Jak cielska potworów przedpotopowych stoją w długich szeregach kadłuby samolotów

Na początku hali widać puste jeszcze kadłuby: wewnątrz ich przecinają jedynie setki drutów i przewodów. Im dalej, tem więcej kadłubów w coraz to wyższym stopniu wykończenia, aż wreszcie dochodzimy do całkowicie już gotowych. Brakuje im tylko skrzydeł i wciągane podwozia, śmigła i broni.

Ostateczny montaż

dokonywa się w położonej z dala od innych działów fabryki, hali, przy której też znajduje się lotnisko fabryczne i strzelnica — Gotowe maszyny wyglądają jak olbrzymie

ptaki drapieżne. Osadzono już w kadłubach motory, umocowano skrzydła.

Względnie niewielki, jakby się zdawało, niepozorny samolot myśliwski typu Messerschmitt

posiada straszliwe uzbrojenie.

W skrzydłach umieszczono działa szybkostrzelne. Przed miejscem dla pilota znajdują się lufy karabinów maszynowych, strzelających przez krąg śmigła. Jeszcze jedno działo może być wbudowane do piasty śmigła

Na strzelnicy fabryki wypróbowują działa i karabiny maszynowe samolotu. Z hukiem zaskakuje silnik, bowiem tylko przy silnikach w ruchu można strzelać. W chwili później rozlega się grzechot karabinów maszynowych, z którym miesza się silniejsz grzechot działek.

Przeciwnik, dostawszy się przed wyloty lufy tego samolotu, jest stracony. Siła ognia jest niesamowita. Samolotem myśliwskim kieruje jeden tylko człowiek. Naciśnięcie guzika uruchamia, przy pomocy przyrządów elektrycznych, karabiny maszynowe i działa. Wszystko odbywa się automatycznie. W samolocie tym człowiek i maszyna zlewają się w jedno. To arcydzieło precyzji słucha każdego rozkazu.

Fantastyczny rozwój produkcji sztucznego jedwabiu.

Kraków, w marcu.

Włna owcy spotkała się z silną konkurencją drzewa bawełnianego.

Jedwab naturalny został ostatnio pobity w sposób oszałamiający również przez drzewo i to, całkiem zwyczajne drzewo.

W obydwu wypadkach sprawiła to nowoczesna technika i nauka.

Zanim przystąpimy do umotywowania tego twierdzenia, przyjrzyjmy się naturalnej, niejako przyrodniczej formie powstawania jedwabiu.

Przedzień go jak wiadomo gąsieniczka, zwana jedwabnikiem. Proces ten odbywa się w najogólniejszej formie w ten sposób, że jedwabnik zjada liście morwy w formie pożywienia. — Część mięszu idzie istotnie na ten cel — część jednak zamienia się przy trawieniu na papkę, która gąsieniczka wydziela ze siebie w kształcie lepionych, pajęczko cienkich i delikatnych niteczek jedwabnych. Ten cień niemal niteczki splatany jest potem przez kokony, we właściwą nitkę w ten sposób, że każda nitka łączy w sobie 5—10 niteczek. Jest to oczywiście, możliwe tylko dzięki temu, że kokon wytwarza w sobie odpowiednie aoki.

Najogólniej biorąc — w podobny sposób powstaje także i sztuczny jedwab. Chemik i technik tu sobie podali rękę i w zdumiewający sposób wykradli gąsie-

niecez jedwabnika jej tajemnicę produkcyjną. Biedny kokonik nie mógł nawet brnąć się oteką urzędu patentowego...

Papkę drzewną otrzymujemy w ten sposób, że ścinamy drzewa, oczyszczamy z korań i gałęzi, tnemy na drobne a ówne części, potem przy pomocy maszyn i odpowiednich kwasów nabitery wydziela my z miąższu wszelkie zbędne oleje i tłuszcz, tak długo, aż powstanie miazga białona. Surowiec ten zostaje następnie poddany kilku skomplikowanym procesom chemicznym, a przedewszystkiem kąpieniu w kwasach i ługach, tak, że ostatecznie, tworzy się kleista, prawie syropowa masa.

Masa ta jest teraz przepuszczana przez aparat skądający się z pewnego rodzaju pompy i rurek, których otwórki są mikro skondijnie małe. Pod naciskiem pompy wychodzi przez owe otwory masa kleista w kształcie cienkich, długich i ciągłych niteczek. Normalnie, wydziela się przez taki otwór około 12 niteczek równocześnie. Skutkiem odpowiedniej temperatury oraz nasycenia kwasami, nitki te momentalnie tęją.

Niś taka wkłada się teraz do okrągłej centryfugi, która obraca się kilka tysięcy razy na minutę. Tu nitki obrywają, nabierają pewnej giętkości i nawilżają się na duże koła. Po wyjściu z centryfugi nitki zostaje odmotana z dużego kłębu i namotana na nowo na małe cewki.

Zdaniem chemika jest kąpać nit w takich chemicznych, które uszlachetniają surowiec i wzdłużają.

W zasadzie, istnieją trzy wielkie sztucznych jedwabiu. Ale... byłoby to już zbyt szczegółowe, ażeby na tem miejscu szerzej o tem pisać.

Wynalazcą sztucznego jedwabiu był przed 50-ciu laty chemik Chardennet, który też pod Lionem wybudował pierwszą fabrykę sztucznego jedwabiu. Dwadzieścia pięć lat trwało jeszcze zlepianie produktu.

Przed wojną produkcja ta doszła już do wysokiego poziomu. Podczas wojny sztucznego jedwabiu produkowano około 35 milionów ton rocznie, produkcja sztucznego jedwabiu przekraczała 13 milj. ton.

Po wojnie stosunek ten odmienił się zasadniczo. Naturalny jedwab produkowany jest w ilości około 25 milionów ton rocznie, a sztuczny dochodzi do 100 milj. ton!

Masowy zbyt produktów sztucznego jedwabiu jest oczywiście spowodowany jego taniością.

Produkcowanie tego materiału stało się dziś olbrzymią gałęzią przemysłu, któremu oddają się setki tysięcy ludzi. Produkcja znajduje się w rękach wielkich koncernów kapitałowych i in. europejskich. Koncerny te istnieją w Niemczech, we Włoszech i w Anglii i one to ostatnio przerzuciły się na Amerykę, gdzie budują wciąż potężne warsztaty produkcyjne.

Naturalna produkcja jest nieorganizowana pod względem kapitału i sprzedaży towaru, droga i mało rentka. Powody te przyczyniają się też w najbliższych latach do dalszego, zupełnego już upadku produkcji naturalnej.

Moderczyni painty.

Kraków, 5 marca.

Zgadza się z tem, że wojna wyrabia męstwo, że każde człowiekowi wykazywać różne zalety, ale nie może się z tem zgodzić, aby wyrabiała poczucie humoru. Humor poprosi teraz zanika, staje się prosty, martwy, ponury, nudny i bez finezji. Trudno zresztą żądać od ludzi wszystkich zalet. Albo jedno albo drugie.

Niedawno byłem w pewnym towarzystwie, w którym znajdowała się m. in. pewna bardzo inteligentna pani. Uchodziła przynajmniej za taką. Wobec tego, że towarzystwo było dosyć poważne, postanowiłem je rozśmieszyć. Właśnie mówiono o trudnościach porozumienia się po niemiecku, z powodu, że wielu ludzi poprostu tego języka nie zna. Stąd rozmowa o językach wogóle i w szczególności, o karadyne Mezzofantini, który znał 82 (a może tylko 79, nie wiem) języków itd. Wtedy wpadłem na genialny pomysł opowiedzenia dowcipu znanego mi zresztą jeszcze z przed wojny (nota bene światowej).

— Proszę państwa byłem kiedyś na wystawie kolonialnej w Londynie. Były tam różne dzwiny, eksponaty fantastyczne, były okazy najradszych ras murzynów, papusów, hotentotów itd. Ale największą sensację wzbudzał pewien murzyn z wyspy Fidżi, ostatni potomek swego szczepu. Trzymano go jako okaz w małym pawilonie, do którego wstęp kosztował szylinga. Zapłaciłem szylinga i wszedłem. Murzyn był duży, ogorzałym chłopem, z pomalowaną twarzą. Pilnował go dozorca, który znał jego język.

„Oto proszę pana jest ostatni potomek wielkiego szczepu z wyspy Fidżi, zwany Mumba-Mumba. Zaciekawiony poprosiłem dozorcę, aby się zapytał murzyna o jego życie, o koleje losu itd. Dozorca coś powiedział do niego dziwnym językiem, a po chwili murzyn spojrzawszy z zrozumieniem na mnie rzekł jedno jedyną słowo „Ha!” Rzekł je dobitnie, wyraziście, znacząco.

— Co to miało znaczyć, co powiedział murzyn? — zapytałem dozorcę.

— Mumba-Mumba rzekł, proszę pana, że urodził się w roku 1904 na wyspach Fidżi, że go w piątym roku życia odumarli rodzice, i że po długiej tulaczce u krewnych musiał schronić się na statek przetrzymujący właśnie wtedy koło wyspy, pod flagą holenderską, aby tam jako majtek zarobić na kawalek chleba. Następnie przetrzymawszy na okrecie przez lat dziesięć przyjechał pewnego razu do Szanghaju i tam był kelnerem w portowej kafejce, następnie zaś założył sam mały bar pod nazwą „Pod złotym śledziem” dorobił się większego majątku, ale wszystko stracił przez swą żonę lekkomyślną i piękną Lilli.

— Aż mnie zaskoczyło. — Jakiż więc Mumba-Mumba w tym jednym „Ha” miał wszystko to powiedzieć? I o dzieciństwie, i o okrecie i o barze „Pod złotym śledziem”. Przecież to jest niemożliwe! Niech te go się pan zapyta czy to naprawdę wszystko jest prawdą?

Dozorca widocznie zbierał brakujące mu słowa tej dziwnej mowy, zaczął gadać do dziecka długo i wtrwale. Mówił i mówił. Wkońcu murzyn zaczął mu również długo odpowiadać. W uszach hrzeptały mi dziwne dźwięki tej mowy „mhu-nu-ral-sto-pio-miti-proztopozio-tru-hru-wir-ur-nir-mir”.

— No co on panu odpowiedział w tem długim przemówieniu? — zapytałem dozorcę.

— Mumba-Mumba odpowiedział na praktyczne pytanie „tak!” — brzmiała odpowiedź dozorcę.

— Oho! widzicie państwo jakie różne, dziwne są na świecie języki i całe szczególne, że nie musimy się tego uczyć.

A te dy owa uroczą pani, która była naprawdę ładna, nawet oiekawa, ale jaka była

Miłość i zguba.

Zagadka zgonu Kleopatry.

nadziejnie... uboga duchem zapytała mi się, jakby chciała wyświetlić pewną niepojętą zagadkę:

Panie Karolu, ale to nieprawda, czyż nie tak? To co pan opowiada to tylko fantazja? Bo czyż taki język może istnieć?

— Ale może, proszę pani, może, na świecie wszystko istnieje i niemożliwe języki, i ludzie nieprawdopodobni i wogóle...

XEREZ.

KRONIKA.

Wichura.

Nocy dzisiejszej przeszła nad Krakowem straszliwa burza śnieżna z błyskawicami. — Przez szereg godzin słychać było ponure wycie wichru, który łamał gałęzie i zrywał przechodniom kapelusze z głów. Równorzemie sypał gęsty śnieg. Należy zalecić przechodniom baczną uwagę, gdyż chodniki zostały pokryte gołoledzią, zasypaną lekkim śniegiem, skutkiem czego niebezpieczeństwo przewrócenia się i dotkliwego potłuczenia znacznie wzrosło.

Wichura przyniosła ze sobą obniżenie się temperatury. Dzisiaj rano temperatura wynosiła minus 4 stopnie w śródmieściu, na przedmieściach było znacznie zimniej.

Stani wody na Wiśle ulega dalszym zmianom. W Krakowie woda opadła do poziomu minus 225, łód stoł. W Zawichoście natomiast woda podniosła się do plus 173, łód w dalszym ciągu stoł. Obecny stan stopniowej odwilży należy uważać za pomyślny, gdyż nie grozi on klęską powodzi. Woda podczas cieplejszych godzin dnia z wolna odpływa, poczem znowu pod wieczór zamarza.

Przedziały dla żydów w tramwajach krakowskich.

(=) Kraków, 5 marca. Sprawa, która ze względu na zdrowotnych posiada wybitne znaczenie, zajmuje się ostatnio zarządzenie starosty grodzkiego w Krakowie. Oto zarządzeniem jego zezwala się żydom na korzystanie z komunikacji tramwajowej, ale jedynie w przeznaczonych dla nich przedziałach.

Praktycznie zarządzenie to będzie przeprowadzone w ten sposób, że na wszystkich liniach, na których kursują wozy motorowe z przyczepkami, żydzi mają jeździć w przydzielonych im tylnych przedziałach przyczepki. Wchodzenie do wozów motorowych jest żydom zakazane.

Na liniach, na których kursują tylko wozy motorowe, będą urządzone dla żydów specjalne przedziały w tylnej części wozów. Jeżeli chodzi o wozy zbudowane bez przedziału na dwa przedziały, wówczas oddzielenie przedziału dla żydów będzie dokonane przy pomocy ruchomej ścianki, którą konduktor może przesunąć stosownie do potrzeby. Specjalne napisy informują o przeznaczaniu odnośnych przedziałów.

ZACZADZONA. Dzisiaj rano wezwano Pogotowie Ratunkowe na ul. Grzegorzeczą, gdzie 40-letnia Antonina Czekała, żona urzędnika wysiedlonego z Gdyni, uległa zacczadzeniu. Po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono denatkę w stanie ciężkim do szpitala św. Łazarza.

Kraków, w marcu.

Wkrótce po śmierci Cezara został zawarty (r. 43 przed Chr.) drugi triumwirat, t. j. układ pomiędzy trzema mężami Oktawianem, Antoniuszem i Lepidusem, którzy objęli władzę w rozległym państwie rzymskim.

Oktawian otrzymał wkrótce cały Zachód, Lepidus Afrykę, a Antoniusz Wschód. Ten ostatni ożenił się z siostrą Oktawiana, Oktawią, z którą przebywał zrazu w Atenach. Po niepomyślnej wyprawie przeciw Partom odszedł Oktawie do Rzymu, a sam podążył do Egiptu, gdzie

zakochał się w Kleopatrze.

Piękna Kleopatra, królowa Egiptu, potrafiła przez długie lata rozsiewać swój urok, któremu nie zdołali oprzeć się, ani sławny Pompeusz, ani potężny Cezar, ani Antoniusz.

Ten ostatni szafował posiadłościami rzymskimi na korzyść Kleopatry i jej dzieci, w końcu przysłał żonie Oktawii list rozwodowy.

Oktawian uznał to za zupełne zerwanie stosunków i kazał otworzyć złożony w Westalek testament Antoniusza, z którego wynikało, że Kleopatra i jej dzieci miały otrzymać rzymskie prowincje.

Natychmiast zadecydowano

wojnę z Kleopatą.

Rozstrzygająca bitwa rozegrała się u przylądka Akcum (81 r. przed Chr.), Okawian został panem sytuacji, Kleopatra zaś, a w ślad za nią i Antoniusz, uszli do Aleksandrii. Tu Antoniusz próbował jeszcze raz stawić czoło siłom Oktawiana, został jednak ponownie pobity.

Antoniusz, ulegając fałszywej wieści, że Kleopatra nie żyje, postanowił odebrać sobie życie. Kleopatra sądziła, że zdoła jeszcze oczarować Oktawiana, a kiedy jej marzenia spełżyły na niczem, postanowiła śmierć sobie zadać, aby nie musiała, jako branka, uświetniać triumfu Oktawiana w Rzymie.

Na temat śmierci Antoniusza i Kleopatry krąży najrozmaitsze wersje.

Ponieważ niektóre powieści zbyt daleko odbiegają od historycznej prawdy, postępujemy, jak tę sprawę przedstawia Plutarch, któremu w tym wypadku nie mamy powodu nie ufać.

„Kleopatra schroniła się do grobowca i spuściła opadające drzwi, zaopatrzone w potężne rygle i zamki, do Antoniusza zaś wysłała ludzi z doniesieniem, że sobie śmierć zadała. Ten uwierzył i odezwał się do siebie: „Czemu zwlekasz jeszcze Antoniuszu? Los odebrał ci jedyny pozostały powód do życia”, rozwiązał pancerz i zdjął go... Miał zaś wierznego niewolnika, imieniem Eros, któremu od dawna zlecił, aby go zabił, jeśli tego zażąda. Teraz wezwał go do spełnienia obietnicy.

Ten jednak ująwszy miecz obiecał mu, że go ugodzi, lecz odwróciwszy się, sam się zabił.

Kiedy upadł mu do stóp, ozwał się Antoniusz: „Dobrze, Erosie, że mnie uczysz, co zrobić należy, sam tego wykonać nie mogąc”. Poczem ugodził się w brzuch i padł na łóżko. Ale

rana nie była śmiertelna,

więc gdy ustał upływ krwi i wrócił do przytomności, prosił obecnych, aby go dobili. Ci jednak uciekli z domu, pozostawiając krzyczącego i młotającego się, aż przyszedł od Kleopatry pisarz Diomedes z rozkazem, aby go przeniesić do grobowca.

Antoniusz, dowiedziawszy się, że Kleopatra żyje, kazał zaraz służącym podnieść się i na ich rękach zaniesiony został do drzwi jej schroniska. Kleopatra jednak nie otworzyła drzwi, tylko zjawiwszy się w okienku, spuściła na dół sieć i linę. Tak uwiązanego Antoniusza ciągnęła sama przy pomocy dwóch niewiast, które tylko zabrała ze sobą do grobowca.

Ci, którzy byli przy tem powiadają, że nie było żałośniejszego widoku: wyciągano bowiem w górę krwią zbroczonego i umierają-

cego, a on kołysząc się na linie, ręce do niej wyciągał... Wyciągnąwszy go w ten sposób i ułożwszy na łożu, rozdarła nad nim swe szaty, biła się i drapała rękami w piersi, krwią jego oblicze sobie zbroczyła, nazywała go panem i mężem i imperatorem; z żalu za nim prawie zapomniiała o własnym nieszczęściu.

Antoniusz, uspokoivszy płaszącą, zażądał wina do napicia, czy to z pragnienia, czy spodziewając się tak przedzej życie zakończyć. Napiwszy się, zaczął ją, by o własnym ocaleniu myślała, jeśli to będzie możliwe bez hańby... nad nim zaś wobec ostatnich ciósów nie płakała, lecz raczej za szczęśliwego go uważała, że doszedł do największej świetności wśród ludzi i największej potęgi, a i teraz wcale nie haniebnie Rzymianinem będąc przez Rzymianina został pokonany. Z temi słowy wyzionął ducha.

„Kleopatra... kazała sobie przygotować kąpiel, a wykapawszy się,

zasładła do wspaniałej noczy.

W międzyczasie przyszedł posłaniec ze wsi niosąc jakąś skrzynkę; na zapytanie straży, co niesie, otworzył ją i odsunąwszy liście pokazał naczynie, pełne fig. Kiedy podziwiali ich piękność i wielkość, z uśmiechem prosił, by sobie z nich wzięli. — Strażnicy uwierzywszy mu, kazali mu wejść.

Po uczcie, Kleopatra wysłała do Cezara tabliczkę zapisaną i zapieczętowaną i usunąwszy wszystkich, prócz dwóch kobiet, zamknęła drzwi. Cezar otworzywszy tabliczkę, skoro znalazł w niej próby żalosu, by ją pogrzebać z Antoniuszem, zrozumiał zaraz, co się stało. Początkowo sam rzucił się z pomocą, potem wysłał czempredzej ludzi dla zaspiegnięcia wieści.

Leez nieszczęście szybko się dokonało. — Wysłańczy bowiem, biegiem przybywszy i zastawszy straż nic o niczem nie wiedzącą, otwartli drzwi i znaleźli ją nieżywą, leżącą na złotem łożu w stroju królewskim. Z towarzyszących jej niewiast jedna, imieniem Elras, umarła u jej stóp, druga Charmion już się słaiała i z chylącą się już głową poprawiała diadem na jej głowie. Gdy któryś ozwał się z gniewem: „To ładnie, Charmion!” odpowiedziała: „owszem, bardzo pięknie i odpowiednio dla wnuczki tyln królów”. I nic już więcej nie powiedziała, lecz upadła na miejscu koło łoża.

Powiadają, że na rozkaz Kleopatry przyniesiono z owemi figami i liściami: na wierzchu ukrytą zmią...; kiedy Kleopatra zobaczyła ją, odsunąwszy figi...

obnażone ramię podała do ukaszenia.

Inni powiadają, że Kleopatra chowała zamkniętą w wazie zmią i ta podrażniona przez nią... rzuciła się i ugryzła ją w ramię. Prawdy nikt nie wie. Mówiono bowiem, że i truciznę nosiła we wydróżonej szpilce, którą ukrywała we włosach; na ciele jednak nie wystąpiły żadne plamy, ani jakiegokolwiek ślady trucizny... Cezar, choć był niezadowolony z jej śmierci, podziwiał jednak jej męstwo i kazał jej ciało złożzyć uroczyście do grobu razem z Antoniuszem.

Centrala telefoniczna w Krakowie została już w pełni uruchomiona. Zdjęcie nasze przedstawia fragment centrali krakowskiej z grupą telefonistek łączących abonentów z innymi miejscowościami kraju i zagranicą.

ROMAN SZKLARSKI.

Pilotka i miłość

„Ślepy John”, wiedział, skąd zaś wie dział, tego nie chciał, czy nie mógł powiedzieć, że Pillow zamierza teraz otworzyć nowy dział w swojej fabryce i w związku z tem otwierały się możliwości uzyskania u niego posady. Kilka razy John zapędził się w swojej opowieści i można było sądzić, że mówi o kimś, z kim żył niedługo w przyjaźni. Zresztą nie byłoby to zbyt dziwnem. Iluż milionerów amerykańskich wywodzi się bowiem z najniższych sfer społecznych?

Była to zatem wielka szansa dla Janusza. On, który kilka lat temu z oburzeniem odrzucił posadę skromnego urzędnika — dzisiaj dałby wiele, aby tylko mógł siedzieć w jasnym, w ciepłym pokoju biurowym i zagłębiać się w papiery, znaczący na nich swoje uwagi, dyktować stenotypistce zwykłe stereotypowe listy handlowe, jednym słowem spełniać tak pogardzane, dawniej przez niego funkcje jednego z miljarde małych urzędników.

Z zadumą spojrział Janusz na swoje ubranie. W takim stroju nie można się było pokazać Pillowowi. Zdawało się, że cały plan runie w gruzy, gdy wtem odezwał się „ślepy John”

— Słuchaj! Musisz sobie kupić nowe ubranie i buty. Kapelusz teżby ci się przydał nowy. Tak ubrany, jak teraz jesteś, nie możesz iść do Harry'ego, to jest do Pillowa.

— Wiem o tem, ale całego majątku mam 50 centów...

— Wiesz co? Polubiłem cię. Zdaje mi się, że to ja jestem na twojem miejscu. I ja przed laty przybyłem do Nowego Jorku, aby tu zrobić majątek, i ja, jak ty przeputałem wszystko, co przywoziłem ze sobą. Być może, że gdyby nie wódka, to dzisiaj ja byłbym na miejscu Pillowa, no ale trudno. Stało się. Choć ci pomóc. Masz więc tutaj 100 dolarów. — Mówię ci bierz — krzyknął wprost, widząc, że Janusz robi przeczący ruch ręką — jak się dorobisz, to mi oddasz z procentami. Nie myśl, że tak za darmo chcę ci pomóc. O nie. Procenty bratku zapłacisz. Juuro kupisz sobie ubranie i pójdziesz do Harry'ego, do Pillowa.

Janusz już nic nie mówił. Schował stu dolarów, schowane w zmutej kopercie i polozył się na nędznem posianiu. John chwilę jeszcze mruczał coś pod nosem, ale za chwilę i on zasnął. Janusz przewracał się z boku na bok. Nie mógł się doczekać dnia, który mógł mu przynieść tak decydującą zmianę w życiu. Było już głucho po północy, kiedy wreszcie sen skleił Januszowi powieki. W nocy śniło mu się, że jakaś piękna dziewczyna podaje mu kwiat róży, a on odrzuca go od siebie i depta nogami. Pod wpływem snu obudził się znowu nad ranem, aż wreszcie zmęczony zasnął kamiennym snem.

Było już około 9, kiedy Janusz wyzedł z domu noclegowego. Johna już dawno nie było. Stał zapewne w swoim stałym kacie na Broadwayu, wołając płacziwym głosem: Wspomóżcie biednego ślepego, grosika łaskawa pani, itd. Nerwowym ruchem sięgnął John do kieszeni marynarki, chcąc się upewnić, czy koperta ze stu do-

larami jeszcze jest. Była. Nie wiedział Janusz, że nad ranem jeden z sąsiadów usiłował mu ją sprzątnąć i tylko energiczne uderzenie laską ślepego Johna, odstraszyło śmiałka od zabrania koperty.

Sprawienie ubrania było sprawą bardzo skomplikowaną. Nie mógł Janusz udać się do wytwornych salonów krawieckich i musiał zadowolić się tem, co miał w swoim sklepie małopolski żyd Herschfeld. Dało się jednak jakoś skompletować skromne ubranie, które tylko na lokalach było nieco wyarte. Dobrze wyczyszczone buty mogły uchodzić za nowe, kapelusz miał tylko jedną plamę, ale z tyłu głowy, tak, że od biedy można się było pokazać w poczekalni milionera. O tem, aby się dostać przed jego oblicze Janusz nawet nie marzył. Sądził, że załatwi go jakiś sekretarz potentata i na tem koniec.

A teraz Janusz stał przed olbrzymim drapaczem chmur i liczył piętra, chcąc wypatrzyć okna tajemniczego pana Pillowa. Odruchem głębieko Janusz przeszedł ulicę i stanął pod wielką bramą. Przyjął go portier w bogatym mundurze, który dowiedziawszy się, że Janusz chce udać się do mr. Pillowa, obrzucił go z niedowierzaniem.

— Czy tylko mr. Pillow zechce pana przyjmiać? — zapytał.

— O to się nie boję. Mam polecenia...

— A jeśli tak to proszę, 17-te piętro.

Maly boy wywiózł Janusza windą na 17 piętro, gdzie pozostawił go przed drzwiami, wiedzącami do biur milionera. Jeszcze jeden głęboki oddech i Janusz zadzwonił. Otworzył mu lokaj, ale i ten nie bardzo chciał uwierzyć w to, że Janusz może mieć do mr. Pillowa jakiś poważny interes. Korski rzywał się jednak raz powziętego

plau i oświadczył, że ma polecenia, że mr. Pillow niemal się z nim umówił i oś jeszcze w tym rodzaju.

— Proszę o bilet wizytowy. — Powiedział wreszcie lokaj.

Janusz począł przeszukiwać kieszenia, choć zgóry wiedział, że nie znajdzie tam żadnego biletu. Lokaj widocznie był tego samego zdania, gdyż podsunął Januszowi kartkę papieru, mówiąc:

— Proszę napisać tu nazwisko. Zapytam się miss Jenny, czy mr. Pillow pana przyjmie.

Drzącą ręką Korski wypisał swoje nazwisko, poczem zajął miejsce w głębokim fotelu. Było mu tak wygodnie i przyjemnie, że z trudem podtrzymywał powieki, opadające mu na zmęczone oczy. Bronił się przed snem, który go nachodził w wyniku całego szeregu miesięcy niedosypiania i niedojadania. Z tej pół-drzemki wyrwał go głos kobiecy. Przed nim stała stara panna za okularami. Janusz zerwał się szybko z fotelu.

— Czy pan się chce widzieć z mr. Pillowem? — pytała jejnością.

— Tak jest. W bardzo ważnej sprawie.

— Nie wątpię, że sprawa ta jest ważna dla pana, chodzi tylko o to, czy jest ona również ważna dla mego szefa — powiedziała ostro stara panna.

— Przypuszczam, że pan Pillow uzna ją także za ważną, ale mogę ją powiedzieć tylko samemu szefowi.

— Mój szef nie ma przedemna tajemnic. Proszę więc powiedzieć, o co chodzi. Inaczej się pan nie dostanie do pokoju mr. Pillowa.

(Ciąg dalszy nastąpi).

MARCZEWSKIEGO KURS STENOGRAFIJ niemiecko-polskiej. Języka niem. maszynopisma. - Wpisu: gunek 9. Tel. 101-14

Podania i prosby oraz inne tłumaczenia na niemiecki wykonuje A. Terlecka i A. Terlecki Kraków, ul. Florjańska 55. 7475 Firma chrześcijańska

Wolne posady

POTRZEBNY technik lub handlowiec, władający biegle językiem niemieckim w słowie i piśmie. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6966” 6966

KONCYPIENTA (ke) najmniej jednoroczna praktyka - przyjmie zaraz adwokata na prowincję. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7158” 7158

FOTOGRAFA zdolnego do prowadzenia i samodzielnego prowadzenia zakładu - przyjmie na dobrych warunkach Zgłoszenia kierować: Fotograf Kosmala Paweł, Rozwadowska, ulica Miekiewicza 9. 742K

CHŁOPCA do bufetu w niemieckim, kuchnię czynną do kuchni. Zgłoszenia: Dom Żołnierza, bufet, 7171

OGRODNIK potrzebny do pracy stałej w inspektoracie w ogrodzie. Zaborski, Kraków, ul. Kazimierza Wielkiego 67. 7205

OSOBA uczciwa potrzebna do gotowania. Marja Zaborska, Kraków, ul. Kazimierza Wielkiego 67. 7204

SKUŻĄCY potrzebny do gotowania w gospodarstwie państwa. Włoski - Kraków - Kazimierza Wielkiego 67. 7202

SEKURACJA młoda, gotowana, do wszystkiego potrzebna. Kraków, Florjańska 36/II. 8. 7200

POSZUKUJE panny - chłopcę do pomocy w żardebocie. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7307” 7307

FRYZJER meski potrzebny na stałe. - Wola Duchacka, Piłsudskiego 34. 7273

POTRZEBNY chłopiec do praktyki rymarsko-galanteryjnej zarząz. Zgłoszenia: Kraków, plac Szepińskiego 6. - E. Szepiński, rymarz. 7262

PANNE do nauki przyjmie zakład fotograficzny „Janina”, Kraków, ul. Starowińska 21. 7256

STOLARZ do części młynskich natchemiaszt poszukiwany. Warszawa 26. 7336

Posad poszukują

INTELEKTUALNEJSZA pracownica domowa wesołego usposobienia, - dobrze gotuje, naprawia dobre szewskie, - szuka lepszej posady do mniejszego rodziny. - Proszę podać warunki. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7324” 7324

AKADEMIK maszynopismo - niemieckie, szuka zajęcia, praktyki. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7201” 7201

WYSIEDLONA nanczytelka poszukuje posady do dzieci lub gospodyni domu. - Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7230” 7230

KUPIE bryczkę używaną. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7237” 7237

2 WIERTARKI stolowe z silnikami elektrycznymi około 0,5 KM. kupiny. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7233” 7233

KUPIE łożeczko dziecięce i szafę na bieliznę i ubrania. Fałata 13, m. 38. 7338

ZŁOTE pierścionki, - bransoletki, itp. kupię. Grodzka 2, m. 9, oficyjny. 7100

DOM gotówka około 100.000 - natychmiast kupię - podać położenie, opis, cenę. Pośrednictwo wynagrodzone. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7305” 7305

KASJER księgowy bilansista, - korespondent - polskie, niemieckie, francuskie, poszukuje zajęcia. Podać adres. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7215” 7215

KUPIE psa dobermana szerszenia. Podać adres. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7215” 7215

PIERŚCIONEK zaręczynowy, - dwie obrączki kł. Długa 45, m. 7, godz. 10-16. 7185

ZŁOTE korony, mostki, stare zęby i inne kupuję: Mikolajaska 5, m. 5. 7127

UWAGA! Kupuje katolickie bransoletki, pierścionki, talczuszki itp. - płaci najwyższe ceny. Kraków, Szpitalna 13, I p. 7162

NAJLEPIEJ płaci za złote przedmioty, nowoczesne aparaty fotograficzne, antyki, kryształ. Biuro handlowe, Aleja Słowackiego 18, I. piętro. 7163

KUPIE używane meble. Starowińska - Nr. 40, Skład mebli. 7195

PSA RASOWEGO lub suka kupię. Włk, doberman lub buldog. - Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7278” 7278

WYSIEDLONA samotna, młoda, inteligentna pani znająca się na handlu, gospodarstwie domowym, umiejąca szyć i wychowywać dzieci, poszukuje pracy u jednej lub dwóch osób, wymagania skromne. Świadczeństwo. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7274” 7274

Kupno

UWAGA!!! Wartościowe przedmioty: futra, patefony, płyty gramofonowe, aparaty fotograficzne, meble, maszyny - kupuję: Kraków, Wielopole 10, Wyrwicz. 7181

INSTUMENTY miernicze, planimetry, pantografy, kupuję Ziembicki, Kraków - Marjańska 2. 312K

KUPIE małą parcelę uzbudowaną w śródmieściu. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7208” 7208

KUPIE motor z gwarancją 12 HP na ropę lub gaz. - Zgłoszenia: Kraków, ul. Smoleńsk 22/L. 7229

KUPIMY wazelinę białą, masło kakaowe, eucerynę, glicerynę, syrop kartoflany: Fabryka E. Matuli, Kraków, Helców 17. 308K

KUPIE okazynie nowoczesne, małyżynie, żądane jadalne, - podać cenę. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7258” 7258

SZAFHAUSENA zegarek, inne wartościowe przedmioty kupi. Piłsudskiego, Starowińska 21. 7165

KUPIE wszelkie znaczki pocztowe: Filatelia, Kraków, Długa 14. 6786

KUPIE kamienie, majątek ziemski, gospodarstwo wiejskie lub kilka parcel. - Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6655” 6655

POSADZKI dębowa I i II gatunek, 1.500 m², cenach umiarkowanych kupię. - Oferty cenami kierować: skrytka pocztowa. - Mielec 17. 299K

DESKI sosnowe: stolarz, szkiełki, dobre gatunek, od 26 do 50 mm - kilka wagonów, deski budowlane suche od 25 do 50 mm - kupuję. - Oferty cenami: Mielec 17. skrytka pocztowa 301k

GLAZURE ścienna II i III gatunek, 135 m², terrakota szara 35 m² - cenach umiarkowanych kupię. Oferty: Mielec, skrytka pocztowa 17. 300k

DYKTE olejowa od 3 do 25 mm. gr. 600 tafli - cenach umiarkowanych kupię. Oferty, cenami: Mielec, skrytka pocztowa 17. 299k

BIZUTERJE złota, karty zastawne kupię najlepiej zapłacić: ul. Jabłonowskich 7, m. 4, godzina 3-6. 7143

PIENIADZE na spłatę długów, inne potrzeby - uzyskać można natychmiast - sprzedaję kamienie, dom, parcelę, wille, - pensjonat - całość lub częściowo. Inne wartościowe rzeczy nie wyluzowane. - Wszystkie sprawy załatwia: „Informator”, Kraków, Piłsudskiego 19. Telefon 116-45. 273k

OBRAZY malarsze polskich zagranicznych kupię - najchętniej poza Krakowem. Zgłoszenia: pisemne, opis, cenę kierować: „Informator”, Kraków, Piłsudskiego 19. 275k

KUPIE noszona garderoba, obuwie, bieliznę - płacę najwyższe ceny. - Kraków, Starowińska 54, m. 20. Przychodzę do domu bez zobowiązania. 7015

NOSONA meska garderoba kupię - płacę dobrze: Gazowa 11/14. 6738

KUPIJEMY i bierzemy w komisie - dywany perskie, szmerne, szkiełki oraz kilimy. Zgłoszenia: „Persia”, Grodzka 18. 6987

KTO chce coś sprzedać z ubrań, bielizny, pościeli; jak też: patefony, aparaty fotograficzne, lub przedmioty ze srebra i złota - niech zgłosi się: św. Krzyża 7 - Sklep Komisowy i Pralnia Chemiczna. 6737

HEBLARKE kombinowana 500-700 m/m do pracy. - Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6909” 6909

KUPIJEMY kamienie, domy, wille, parcelę, przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa. Miejsce obywatela. - Kontraktory bez trudności gotówka natychmiast. „Informator” - Kraków, Piłsudskiego 19. - telefon 116-45. 164k

KAMIEŃCZAK lub parcelę gotówką do 95.000 kupię, pośrednictwo wynagrodzone. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7293” 7293

FUTRO karakulowe na wysoko, tegą osobę, dobry stan - lub same skórki, kupię - może być poza Krakowem. Zgłoszenia pisemne, opis, cenę kierować: „Informator”, Kraków, Piłsudskiego 19. 277k

SPRZEDAŻ „SCHAFFS-HAUSENA” złoty, meski - sprzedam. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7243” 7243

SPRZEDAŻ maszyn damskie, obraz Fałata, paleto meskie nowe: ul. Madalińskiego 10, II p., m. 7. 7241

„MULITOR” Fabryka Maszyn Wawrzyńska 26, poleca maszyn młynskie, rolnicze - i artykuły tychże, ponadto wykonuje roboty tokarskie, remont i przerobkę motorów oraz maszyn wszelkiego rodzaju. 7335

„MULITOR” aparat 6x9 f-3.5, interal 6, 3 kaset, 1 pakfilm kaseta - sprzedam. - Pradnik Czerwony, Piłsudskiego 3, Fryzjer. 7276

KILIMY, dywany, firanki, obrusy, garderobe, futra, zastawy, obrazy, jadalnie, lustra, zegary, lampy okazujecie. - Hala Komisowa, Wiślna 4. 7266

„WELTI” nowa, chromowana z Xenarem I:2.8. Compur Rapid, interaltem pogotowie - najlepszej jakości sprzedam. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7266” 7266

„WELTI” nowobudowany, pełnokomfortowy siedmio-ubokowy ogród, 55.000, kilka parcel uzbudowanych, Kraków, - łącznie 115.000 - sprzedam. „Lokata” - Kraków, Łobzowska 4. 7263

SYPIALNIE nowoczesna, kase ogniotrwała, kilimek, kredens kuchenny, poduszki z włosa, kożuszek, piżama, siennik, obrus, lampę narzute - sprzedam: ulica Dominikańska 1, m. 1. 7255

„FORTEPIAN” „Petroff” meble wyściełane, szafę jasną sprzedam. Skwerowa 38, I p. Dębinki. 7254

KOMPRESSOR amoniakalny, z urządzeniem do wyrobu lodu sztucznego. - w bardzo dobrym stanie do sprzedania. Kraków, św. Gertrudy 4, biuro fabryki, godz. 15. 7315

„SINGER” kryta maszyna sprzedam. Krowoderska 39, m. 10, I p. 7323

PARCELA uzbudowana, 150-000 sążniowa przy tramwaju 30.000. Dom nowobudowany czterobokowy, 6wierłogowy ogród 28.000 Skwornikowski, Rynek 39/40, telef. 158-66. 7304

MASZYNA do pisania włoskiego „Underwood”, prawie nowa, 700 złotych sprzedam. Kraków, Florjańska 18, II piętro oficyjny. 7290

ŁÓZKO blaszane, materac, konsola sprzedam: Zacięcie 16/7. 7285

DO sprzedania 3 morgi parceli w Dębnie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7236” 7236

SPRZEDAŻ 1.100 sążni 59.000 lub połowa za 32.000 Krowodrzę Parcele dwie po 155 sążni - po 22.000, - ulica Zmujdzka, sprzedać biuro Areta, Kraków, Florjańska 18. 7291

OTOMANE Osiedle oficyjne, - Bandurskiego 30, Sklep. 7316

SPRZEDAŻ kilimy gliniane, dany dywan, mundur urzędniczy, pocztowy płaszcz - pierwszorzędnym smoking, Józefitów 21, m. 3. 7317

PIEKIEK (Rephinozer) 10 miedzi, rasowy, brązowy do sprzedania. - Zyblikiewicza 12, m. 1. 7318

APARAT Erneman 6x9 f-3.5, interal 6, 3 kaset, 1 pakfilm kaseta - sprzedam. - Pradnik Czerwony, Piłsudskiego 3, Fryzjer. 7276

HALA KOMISOWA, Karmielicka 17, sprzedaje, kupuje, przyjmuje w komisie meble, pianina, maszyny, porcelane, garderobe - w ogółem wszystko. 7281

PIANINO zagraniczne kryształowe - pięknym dźwiękiem. - sprzedam: Mikolajaska 6, I, mieszkanie 4. 6962

OGORKI kiszona w beczkach poleca Hurtownia Kupców Polskich - Kraków, Krupnicza 11. 6929

MASZYNY do haftu sprzedam: Sławkowska 4/III. 7153

WILLE dwie, ogród owocowy, warzywny, jednorodowy - pod Krakowem; parcelę: tysiącżniową i jednorodową Kraków, dług hipoteczny tysiąc dolarów - inne nieruchomości sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 7154

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

OKAZYJNIE sprzedam: futro damskie selkino, aparat fotograficzny, patefony dwusprężynowy. Kraków - Wielopole 10, - Wyrwicz. 7130

PARCELE budovalne w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

RUMOWA ESENCJE kilkanaście litrów sprzedam - Kraków, Topolowa 10/3. 7312

DYWANY maszynowy do szycia, do pisania, obrazy - sprzedam Biuro Centrala, Kraków, Florjańska, 24, II p. 7301

SPRZEDAŻ, kupuje, bierze komisowo rzeczy odczyszczonego użytku Dom Komisowo-Handlowy, Sienna 7/1. 7299

CYTRY koncertowa sprzedam. Karmielicka 8, m. 9. 7297

SPRZEDAŻ czarne nranie w bardzo dobrym stanie z pierwszorzędnych materiałów na podstawie meżczyzny. Dębinki, ul. Zielna 34, m. 1. 7294

PLASZCZ - JESIONKA do sprzedania. - 50 zł. Szlak 13, m. 22. 7337

UWAGA! Kto zakupi u nas towar ponad 30 zł do godziny 12-tej, otrzymuje w bonifikację blocek tramwajowy. - Kraków, Żulawskiego 8, m. 12, między 15 a 15. 7326

HALA KOMISOWA, Karmielicka 17, sprzedaje, kupuje, przyjmuje w komisie meble, pianina, maszyny, porcelane, garderobe - w ogółem wszystko. 7281

PIANINO zagraniczne kryształowe - pięknym dźwiękiem. - sprzedam: Mikolajaska 6, I, mieszkanie 4. 6962

OGORKI kiszona w beczkach poleca Hurtownia Kupców Polskich - Kraków, Krupnicza 11. 6929

MASZYNY do haftu sprzedam: Sławkowska 4/III. 7153

WILLE dwie, ogród owocowy, warzywny, jednorodowy - pod Krakowem; parcelę: tysiącżniową i jednorodową Kraków, dług hipoteczny tysiąc dolarów - inne nieruchomości sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 7154

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

ŁÓZKO metalowe, niklowane, siatka, materace - sprzedam Czarnikowa, Wileńska 43. 7285

DO sprzedania 3 morgi parceli w Dębnie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 7236” 7236

SPRZEDAŻ 1.100 sążni 59.000 lub połowa za 32.000 Krowodrzę Parcele dwie po 155 sążni - po 22.000, - ulica Zmujdzka, sprzedać biuro Areta, Kraków, Florjańska 18. 7291

OTOMANE Osiedle oficyjne, - Bandurskiego 30, Sklep. 7316

SPRZEDAŻ kilimy gliniane, dany dywan, mundur urzędniczy, pocztowy płaszcz - pierwszorzędnym smoking, Józefitów 21, m. 3. 7317

PIEKIEK (Rephinozer) 10 miedzi, rasowy, brązowy do sprzedania. - Zyblikiewicza 12, m. 1. 7318

APARAT Erneman 6x9 f-3.5, interal 6, 3 kaset, 1 pakfilm kaseta - sprzedam. - Pradnik Czerwony, Piłsudskiego 3, Fryzjer. 7276

HALA KOMISOWA, Karmielicka 17, sprzedaje, kupuje, przyjmuje w komisie meble, pianina, maszyny, porcelane, garderobe - w ogółem wszystko. 7281

PIANINO zagraniczne kryształowe - pięknym dźwiękiem. - sprzedam: Mikolajaska 6, I, mieszkanie 4. 6962

OGORKI kiszona w beczkach poleca Hurtownia Kupców Polskich - Kraków, Krupnicza 11. 6929

MASZYNY do haftu sprzedam: Sławkowska 4/III. 7153

WILLE dwie, ogród owocowy, warzywny, jednorodowy - pod Krakowem; parcelę: tysiącżniową i jednorodową Kraków, dług hipoteczny tysiąc dolarów - inne nieruchomości sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 7154

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

„COLUMBIA” patefon oryginalny, płyty, okazujecie sprzedam: Zwierzyniecka 9, m. 1. 7213

PARCELA budovalna w Krakowie, Pradnik Czerwony, Oficynie wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam. Basztowa 10/2. 6876

1940 bloczki kalendaryzowe male, dni, nadeszły Ziemicki, Kraków - Marjańska 2. 311k

SZAFĘ Solidna sprzedam Szlak 17/6, godz. 13-15. 7206

SPRZEDAŻ 2 łożka nowoczesne nieużywane. Kraków, Stroma 6, m. 1 (przebieżka Ka waryjskiej). 7209

NOCLEGI: 6 śródmieście, - Asnyk 5, duży piętrowy - Kowalska. 7288

DO wynajęcia pokój umeblowany, lazienska: Szpensa 3, m. 2. 7286

MYDŁA! Niezawodny sposób wyrobny mydła sprzedam. - Sławkowska 4/III. 7148

20 MORGÓW gruntu przy szosie - 18 km od Krakowa, ładna okolica, udatwienie bndowy. Informacja: adwokat Łukowski, Kraków, - Podwa'e 2. 7196

SPRZEDAŻ maszyn do szycia kryta. Tarbo wskiego 9, drzwi 1. 7194

CEBULE po cenach maksymalnych sprzedaje. Dworzec towarowy, Brama 1, Magazyn 1, (na końcu). 7202

MŁYŃSKIE maszyn, przybory wszelkiego rodzaju dostarcza Biuro techniczne bndowy młynowy. Kraków, Mazowiecka 35. 6661

ZAKOPANE. Pensjonat 18 pokojowy mrowana, peiny komfort, pierwszorzędna dzielnica 220.000. Zamiana Kraków - Biel-ski, Kubiński - Krupówki. (Władomiel: Kawiarz Ziemiańska). 239k

WÓZKI dziecięce, sportowe, głębokie, lalkowe, łożka normalne, dziecięce rowerki. - Kowalska 20, Karmielicka 20. 6594

MASZYNY do haftu sprzedam: Sławkowska 4/III. 7153

WILLE dwie, ogród owocowy, warzywny, jednorodowy - pod Krakowem; parcelę: tysiącżniową i jednorodową Kraków, dług hipoteczny tysiąc dolarów - inne nieruchomości sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 7154